

Kız ve Sığircıklar

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Sığircıklar

Aysel Banu YAVUZAL

Amelia en çok akşamları severdi. Güneş iyice alçaldığında bahçe duvarına tırmanır ve beklerdi. Sıcak kahverengi bir teni ve iki topuz yapılmış kıvrıcık siyah saçları vardı. Sarı tişörtünün üzerinde kocaman bir yıldız vardı ve kırmızı spor ayakkabıları heyecanla duvara vururdu. Gökyüzü pembeye ve altına dönüyordu ve Amelia neyin geleceğini biliyordu.

Sonra onları duydu: binlerce küçük bayrağın çırpınması gibi yumuşak, vınlayan bir ses. Yüzlerce sığırcık gökyüzüne döküldü! Parlak siyah tüyleri yeşil ve morla parlıyor, küçük sarı gagaları ışıldıyordu. Hep birlikte dönerek süzülüp kıvrılıyorlardı, dev bir dans eden şerit gibi. Amelia şaşkınlıkla nefesini tuttu. 'Vay canına!' diye fısıldadı. 'Tek büyük, mutlu bir aile gibiler.'

Amelia her akşam sığırcıkları izlerdi. Kıvrılır, dönerlerdi; hiç çarpışmaz, hiç çakışmazlardı. Her kuş diğerlerinin ne yapacağını tam olarak biliyor gibiydi. 'Bunu nasıl yapıyorlar?' diye merak etti Amelia. Bir kuşu parmağıyla takip etmeye çalıştı ama kuş çok hızlıydı. Sürü su gibi akıyordu, pürüzsüz ve güzeldi. Amelia içinde bir sıcaklık hissetti, sanki bir sır görmüş gibi.

Bir gece Amelia'nın aklına bir fikir geldi. 'Sığircıklar gibi bir dans yapabilirim!' dedi. Odasına koştu ve kollarını açarak döndü. Ama yalnız dans etmek yanlış hissettiriyordu. Sığircıklar asla yalnız değildi. Birlikte dans ediyorlardı. Amelia durdu ve yıldız kolyesine baktı. 'Arkadaşlara ihtiyacım var,' dedi. 'Bir sürü arkadaş, tek vücut gibi hareket eden.'

Ertesi sabah Amelia öğretmeni Bayan Hart'a anlattı. Bayan Hart'ın kısa dalgalı kıvılcık kahverengi saçları ve ince yuvarlak gözlükleri vardı. Uzun, turkuaz bir hırka giyiyor ve boynunda bir ip te gümüş bir düdük taşıyordu. 'Bir sığırçık dansı mı?' dedi Bayan Hart gülümseyerek. 'Ne harika bir fikir! Öğle yemeğinden sonra çalışabiliriz.' Amelia'nın yüzü aydınlandı. 'Ama birlikte hareket etmemiz gerek,' dedi. 'Bir takım gibi.'

Öğle vakti Amelia sınıf arkadaşlarının önünde durdu. 'Biz sığircık olacağız,' diye duyurdu. 'Ben süzöldüğümde siz de süzülün. Ben döndüğümde siz de dönün.' Çocuklar kıkırdadı ve birbirlerine çarptılar. 'Bu çok zor!' dedi Ben. Amelia başını salladı. 'Sığircıklar da çalışıyor,' dedi. 'Her akşam birlikte uçuyorlar. Biz de çalışabiliriz.'

Okul bahçesinde çalıştılar. Amelia kollarını kanat gibi açtı. 'Sola süzül!' diye seslendi. Çocuklar süzüldü. 'Şimdi sağa!' Döndüler. Ama bazıları sağa giderken bazıları sola gitti. 'Yeniden deneyelim,' dedi Amelia. Bayan Hart düdüğünü çaldı. 'Birbirinizi dinleyin,' dedi. 'Sığırcıkların yaptığı da bu.' Çocuklar yeniden denedi, bu sefer biraz daha iyiymi.

Her gün çalıştılar. Amelia her akşam sığırçıkları izledi ve sonra sınıfa yeni hareketler öğretti. 'Bir girdap gibi dönüyorlar!' dedi. 'Bir atkı gibi uzanıyorlar!' Çocuklar Amelia'yı ve birbirlerini izlemeyi öğrendi. Yavaş yavaş çarpışmayı bıraktılar. Tıpkı kuşlar gibi, tek büyük, mutlu bir aile gibi hareket etmeye başladılar.

Bir öğleden sonra Bayan Hart, 'Okul gösterisi gelecek cuma,' dedi. 'Sığırcık dansınızı sergileyebilirsiniz.' Çocuklar sevinçle bağırdı. Amelia'nın gözleri kocaman açıldı. 'Gerçekten mi? Bizim dansımız mı?' Hem heyecanlı hem de gergin hissetti. 'Hazır olacağız,' dedi. 'Her gün çalışacağız.' Dışarıdaki sığırcıklar altın rengi gökyüzünde dönerek onları cesaretlendiriyor gibiydi.

B y k g n geldi. Salon veliler ve  ocuklarla doluydu. Amelia sarı yıldıztı ti  rt n  ve kırmızı spor ayakkabılarını giymi ti. Sınıf arkadaşları arkasında duruyordu, hazırdılar. Amelia'nın kalbi hızlı  arpıyordu. 'Unutmayın,' diye fısıldadı, 'biz sığır ı ız. Birlikte hareket ederiz.' Ba larını salladılar. Bayan Hart yandan ba parma ını kaldırdı. 'Yapabilirsiniz,' diye dudaklarını oynattı.

Müzik başladı, yumuşak ve akıcı. Amelia kollarını kaldırdı ve süzüldü. Sınıf arkadaşları da onunla süzüldü. Sola döndüler, sonra sağa, parıldayan bir şerit gibi. Döndüler ve uzandılar, tek vücut gibi hareket ettiler. Seyirciler şaşkınlıkla nefesini tuttu. Tıpkı akşam gökyüzünde dans eden bir sıgırcık sürüsü gibi görünüyordu. Amelia mutlu bir ürperti hissetti. Başarıyorlardı!

Dans bittiğinde salon bir an sessiz kaldı. Sonra herkes alkışladı ve tezahürat yaptı! En çok Bayan Hart alkışladı, gözlükleri parlıyordu. 'Harika!' diye bağırdı. Amelia'nın sınıf arkadaşları gülerek birbirlerine sarıldı. Amelia yıldız kolyesine dokundu. Kendini hiç bu kadar gururlu hissetmemişti. Birlikte çalışmış ve gerçekten olağanüstü bir şey yaratmışlardı.

Gösteriden sonra Amelia dışarı çıktı. Akşam gökyüzü pembeydi. Sığırcıklar görüldü, süzülüp dönüyorlardı. Amelia gülümsedi. 'Teşekkür ederim,' diye fısıldadı. 'Bize nasıl yapılacağını gösterdiniz.' Arkadaşlarını ve tek vücut gibi hareket edene kadar nasıl çalıştıklarını düşündü. Sihir gibiydi ama sihir değildi. Takım çalışmasıydı.

Ertesi gün okulda herkes yeniden dans etmek istedi. 'Teneffüste sıgırcık olabilir miyiz?' diye sordu Ben. Amelia güldü. 'Elbette! Sıgırcıklar her zaman birliktedir.' Dışarı koştular ve kollarını açarak okul bahçesinde süzıldüler. Bayan Hart kapıdan gülümseyerek izledi. Sıgırcıklar onlara özel bir şey öğretmişti ve bunu asla unutmayacaklardı.

O akşam Amelia bahçe duvarına tırmandı. Sığırcıklar gökyüzünde dans etti, dönen, parıldayan bir sürü. Amelia kollarını açtı ve onlarla birlikte uçtuğunu hayal etti. Sıcak ve mutlu hissetti. Arkadaşlar birlikte çalıştığında harika bir şey yaratabileceklerini biliyordu. Sığırcıklar iyi geceler der gibi alçaldı ve Amelia el salladı.

O günden sonra Amelia hep gökyüzüne baktı. Sığırcıkların yarın yine dans edeceğini biliyordu. Ve o ve arkadaşlarının da tek büyük, mutlu bir aile gibi birlikte hareket ederek dans edebileceklerini biliyordu. Birlikte çalışmak sıradan günleri olağanüstü hissettiriyordu ve bu dünyanın en güzel duygusuydu.